

WLIC 2026 i Busan

Anya Feltreuter

Det är nästintill omöjligt att sammanfatta en konferens som WLIC. Det finns så många spår och så många aktiviteter att ingens konferens är den andres lik. I år var det över 3000 deltagare på konferensen, varav hälften från Sydkorea. Det var även fler deltagare än vanligt från Kazakstan, där konferensen var förra året, och Malaysia, där konferensen var för ett par år sedan, vilket visar att geografisk placering spelar roll för att inkludera nya bibliotekarier i vårt arbete.

Det är häftigt hur IFLA-namnslappen öppnar upp för att prata med människor du inte känner, i hissen på hotellet, ute på stan eller på konferensen. Vi kan komma från helt olika delar av världen, men vi har något gemensamt, nämligen att vi bryr oss om bibliotek. Jag har (som vanligt) haft en massa samtal med nya och återkommande delegater.

För mig är det nu 10 år sedan min första konferens i Columbus och jag kan knappast kalla mig för ny längre. Istället försöker jag bidra till att välkomna nya bibliotekarier in i gemenskapen.

Någon sa att IFLA är en livsstil för bibliotekarier som vill engagera sig internationellt och det kan nog stämma. Några av mina bästa vänner och kollegor har jag träffat genom mitt arbete i IFLA. Jag har lärt mig så mycket som människa och som chef och ledare genom åren.

Visst kan man gå på konferensen bara för att besöka sessioner, men den som är engagerad som volontär får så mycket mer.

Årets konferens har genomförts av diskussioner kring AI från olika perspektiv, men också om ledarskap, hållbara bibliotek och organisationer och om marknadsföring och läsförmedlande arbete. Vad konferensen handlar om beror mycket på vilket spår man väljer att följa, så ovanstående är helt utifrån mitt perspektiv.

Stämningen på konferensen har (igen utifrån mitt perspektiv, vore intressant att höra om någon uppfattat det annorlunda) präglats av öppenhet, dialog och tillit till IFLAs ledning. Visst ställs det frågor kring både ekonomi och processer, men det är ju precis som det ska: en bibliotekarie som slutar ifrågasätta, är väl inte längre en bibliotekarie?

Förutom att delta i många möten och sessioner som representant i IFLAs Governing Board har jag i år hjälpt till med Management & Marketings Pressreader Marketing Award (ytterst liten insats från mig, andra har lagt ner betydligt mer tid), hjälpt till med planeringen inför CPDWLs och M&Ms Coaching Session (skulle coachat på plats, men

fastnade i annat, vilket jag fortfarande är lite besviken över, coaching sessionerna brukar vara väldigt givande både för coach och coachee).

Ganska mycket tid har också gått åt till att prata om den översyn av IFLAs volontärmodell för personer som engagerar sig i exempelvis en kommitté eller en sektion som jag och Julia (också från GB) fått i uppdrag att genomföra. Vi har träffat både nya och erfarna IFLA-volontärer och uppmuntrat dem att dela med sig av synpunkter på hur man kan göra modellen bättre.

Översynen är en del av Sustainable Futures Journey som görs för att framtidssäkra IFLA utifrån medlemskap, volontärarbete, finansiell- och styrmodell.

Nästa år ses vi i London för IFLAs 100-årsjubileum men innan dess är det många timmar med möten, planering och diskussioner digitalt. Konferensen är över, men arbetet fortsätter!